

АСИНХРОННЕ НАВЧАННЯ: ІНДИВІДУАЛЬНА ТРАЄКТОРІЯ НАВЧАННЯ

Відомими прикладами асинхронної форми навчання можна назвати заочне навчання, яке з'явилося на початку XIX століття, і дистанційне навчання, в 20-тих роках XX століття. На сучасному етапі, завдяки інформаційним технологіям, асинхронна форма організації використовується в закладах вищої освіти та для самоосвіти і розрахована на професійний розвиток особистості, що сприяє формуванню індивідуальної траєкторії навчання. Особистісно-орієнтований підхід асинхронного навчання, при якому в центрі навчання знаходиться студент – його мотиви, цілі, унікальний психологічний склад, передбачає організацію навчально-пізнавальної діяльності студентів і формування особистісних якостей: підвищення мотивації, відповідальність за навчання, впевненість в собі, самоконтроль, самостійність, вміння організувати свій робочий час і час для відпочинку. Одночасно з цими якостями формуються додаткові вміння – це оволодіння технологією, яка використовується при вивченні курсу, навчитися використовувати нові способи комунікації з однокурсниками і викладачами, освоїти нові можливості роботи з онлайн документами; зміцнити знання про кібербезпеку в інтернеті.

Асинхронне навчання представляє собою гуманістичний тип навчання, при якому обмін інформацією між його учасниками – викладачами та студентами, студентів між собою чи з електронними засобами навчання – відбувається із затримкою в часі. При цій моделі навчання використовуються такі електронні ресурси, як електронна пошта, електронні курси, масові відкриті онлайн курси, електронні носії та зчитувачі інформації, системи віртуального тренінгу, інтернет-форуми, блоги тощо.

При асинхронному навчанні студенти отримують інформацію, працюють з нею самостійно або в групах, обговорюють її з іншими учасниками та викладачами. Тому вважають, що асинхронні форми навчання іноді доповнюються синхронними компонентами, такими, як голосовий чат, телефонна розмова, вебінари, відеоконференція, зустріч в віртуальному просторі, групові студентські дискусії. Синхронне навчання відрізняється від асинхронного тим, що відбувається у реальному часі.

Формою взаємодії студентів і викладача при асинхронній моделі, за наявності підключення до інтернету, є свобода доступу до електронного курсу і його навчальних матеріалів:

в будь-який зручний час;
з будь-якої географічної точки;
використовуючи свій темп і графік навчання.

Розглянемо переваги і недоліки асинхронної моделі навчання. Переваги:

1. Модель асинхронна більш гнучка, ніж синхронна.
2. Краще розвиває когнітивні навички у порівнянні з синхронною, оскільки у студентів є більше часу на обдумування та переробку інформації (S.R.Hiltz, Sh. Hrastinski).

3. Позитивно впливає на професійно-особистісне формування студента, завдяки його активній взаємодії з іншими суб'єктами процесу навчання, можливості презентації ідей іншим колегам і подальшого їх розвитку в процесі обговорення.

4. Дає можливість вибирати дисципліни і послідовність їх вивчення.

5. Здатність залучити до навчання набагато більше студентів, ніж у синхронній.

До недоліків можна віднести:

1. Налаштування системи може виявитися дорогим для навчальних закладів – це вартість створення мережевої інфраструктури, а також її систематична технічна підтримка спеціалістами.

2. Викладач лише має змогу оцінювати знання, і не може слідкувати за реакцією студентів, миттєво реагуючи на проблеми, що виникають у них, для надання допомоги.

3. Недостатній рівень володіння викладачів інформаційними технологіями.

4. Частина студентів не мають навичок роботи з комп'ютером і знань при роботі з онлайн документами.

5. При низькій самоорганізації студент вибирає повільний темп навчання і не встигає за програмою курсу.

В основі асинхронного принципу організації освітнього процесу лежить конструктивістська теорія навчання, що надає тому кого навчають більшу свободу при виборі дисциплін та продовження освіти, при цьому покладаючи на нього більшу відповідальність за власне навчання та самоконтроль, ніж при синхронній організації освітнього процесу.

Отже, дослідивши та проаналізувавши асинхронну модель навчання, її значущість полягає в сприянні формуванню індивідуальної траєкторії навчання та самоорганізації професійного розвитку особистості. Можливості інформаційних технологій сучасності спонукають використовувати в освітньому процесі тенденції BYOD, де персональні пристрої студентів з інтернет-доступом є поширеним інструментом отримання знань.